

og at der sker en løbende hovedreparation, så vi også om 5 og 10 år kan flyve på alle fire motorer. Derfor har vi også i år i samarbejde med Venstre stillet en lang række konkrete ønsker om ændringer i regeringens finanslovforslag. Vi har ikke begrænset os til kommaretning og enkelte paragraffer, men vi har fremsat forslag til sammenhængende strukturændringer. Vi bliver til stadighed – senest i tirsdags i budgetoversigten – overøst med regeringens forsikringer om, at det hele går så godt, og at væksten klarer problemerne, men sådan er det bare ikke.

I vores oplæg gennemgår vi alle elementerne, men jeg skal her kun koncentrere mig om nogle enkelte af dem:

Det Konservative Folkeparti ønsker at sikre, at flere kommer i arbejde, og at færre henvises til passiv forsørgelse. De danske virksomheder er fundamentet for den danske økonomi. Det glemmes ofte, at suppleret med visse forsyninger fra andre grene af samfundet er de private virksomheder og deres ansatte de eneste, der i den sidste ende henter penge hjem til alle os andre. Her hentes pengene til de offentligt ansatte, der hentes penge til uddannelsessystemet, til overførselsindkomsterne og til alt det andet, som vi herinde bestemmer skal finansieres over skatterne. Derfor skal vi også sikre, at virksomhedernes konkurrenceevne er i orden, og at virksomhederne kan få den arbejdskraft, der er brug for.

Der er to elementer i vores krav til en reel dagpengereform: dels at sikre at folk ikke holdes i passiv forsørgelse, dels at sikre at der er arbejdskraft til de danske virksomheder.

Vi har ingen forståelse for, at regeringen endnu en gang påfører vort økonomiske livsgrundlag, de private virksomheder og deres arbejdspladser, yderligere omkostninger. De grønne afgifter, man vedtog med venstre side af Folketingssalen, var åbenbart ikke nok. På det seneste kan vi også læse i dagspressen, at de virker yderligere belastende i forhold til det, regeringen selv troede på.

I finanslovforslaget foreslås yderligere belastninger af prisen på arbejdspladser i Danmark, bl.a. i form af sygedagpenge og nye afgifter, som jeg nævnte før i en kort bemærkning. Vi ønsker at fjerne disse beskæftigelsesfjendske omkostninger, som lægges på den danske arbejder og hans mulighed for at få et job.

Uddannelse er naturligvis kodeordet for fremtiden; men det er ikke ligegyldigt, hvilke uddannelser eller hvilken kvalitet i uddannel-

serne der tilbydes. Det danske efteruddannelsessystem er uoverskueligt og dyrt. Vi vil gerne sikre, at de uddannelser, man tilbyder, rent faktisk er noget, man har behov for i virksomhederne, og at pengene anvendes effektivt. Der er mere behov for virksomhedsrettede kurser end for kamelridningsundervisning. Hele vores efteruddannelsessystem skal have et kraftigt serviceeftersyn og skal underkastes en kritisk revision.

I finanslovforhandlingerne er det vigtigt for Det Konservative Folkeparti at få taget fat på nogle af de grundlæggende funktioner, befolkningen som helhed ønsker at det offentlige skal tilbyde og skal tilbyde effektivt; og et effektivt sygehussystem af høj kvalitet er et af dem. Der er sikkert syndet på dette område i fortiden både i amterne, på sygehuse selv og såmænd også herindefra, for vi må desværre konstatere, at vores sygehussvæn generelt ikke lever op til befolkningens forventninger, hverken hvad angår service over for borgerne eller det kvalitetsmæssige niveau. Det er vigtigt, at vi får rettet op på det område.

Frit sygehusvalg og nedbringelse af ventetiderne er nogle af kodeordene. Bedre sikring af lægernes uddannelse – specielt den praktiske – af hospitalernes standard og af de administrative styringssystemer er de øvrige hovedemner. Selv om vi har og fortsat ønsker et offentligt sygehussvæn med fri og gratis adgang for alle, er det ikke ensbetydende med, at der ikke gennem en sund konkurrence kan skabes endnu bedre forhold for patienterne. Bedre muligheder for frit valg, accept af privathospitaler og -klinikker som supplerende tilbud og en ændret beregning af den sum, der skal følge patienten i forbindelse med disse frie valg, er gode ingredienser til at højne standarden. Og så kommer vi ikke uden om en sikring af en total fjernelse af ventetiderne. Her må vi først og fremmest tage fat på de livstruende sygdomme, f.eks. hjertelidelser, både når det gælder undersøgelse og behandling.

Et andet hovedtema optager også med rette befolkningen, nemlig en sikring af, at vores politi og vores fængsels- og retsvæsen fungerer. Det er specielt stødende, at politiet har alt for få ressourcer og alt for dårlige muligheder for at gribe ind over for den hårde kriminalitet, f.eks. narko- og voldsforbrydelser. Her har politiet og retsvæsenet behov for, at vi politikere strammer op. Noget af det skal ske lovgivningsmæssigt, og i forbindelse med finansloven drejer det sig